

247

N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. A. ULJANOVALLE

16/II.

Rakas Maria Aleksandrovna, kokonainen iäisyys on vierähtänyt siitä kun Teille kirjoitin. Tänä vuonna kirjoittaminen käy jotenkin hyvin huonosti. Elämme hirveän yksinäisinä — koko kaupungissa on oikeastaan vain yksi tuttava perhe. Heillä on hyvin hauska poika, mutta hänen äitinsä kanssa sovimme yhteen huonosti. On muuten vielä eräs perhe, mutta heidän kanssaan on raskasta, he ovat puutteen kovasti näännyttämiä, murtuneita ihmisiä. Kirjeitäkään emme saa kovin paljon. Elämme pääasiassa sanomalehtien varassa.

Sää on ollut aika hyvä, ruoho alkaa jo vihertää ja puissa puhkeavat silmut, mutta tiet ovat kauhean lokaisia. Volodja kävi muuten tänään ajelemassa pyörällä aika kaukana, mutta sisärengas puhkesi. Aiomme lähteä pitkälle kävelyretkelle, metsään. Jaloittelemme jonkin verran joka päivä. Asumme aivan kaupungin laidassa, 5 minuutin kävelymatkan päässä alkavat pellot. Sovimme jo entisen huvilan vuokraamisesta, aiomme toukokuun 1 päivän jälkeen muuttaa sinne. Mainittu huvila on meille vähän suurenlainen ja vähän kaukana kaupoista, mutta sen sijaan siinä on hyvät huoneet, uunit, kaksi verantaa, tiestä syrjässä.

Ehkäpä siellä paranen. Minulla on taas Basedowintauti, ei niin kova kuin ennen, silmät ovat melkein normaalit, kaula turpoaa vain silloin kun olen hermostunut, mutta sydän tykkyttää aika lailla. Yleensä puhuen sairaus ei minua vaivaa nyt kovasti eikä ole minkään esteenä, mutta se on ikävää, että pitää taas kaikkea varoa ja noudattaa

invalidijärjestystä. Täällä Krakovassa on kosteaa, mutta Poroninissa kaikki menee varmasti ohi hyvin nopeasti.

Volodja pitää kovasti Poroninista, erittäinkin hän tykkää kiipeillä vuorilla. Tänä vuonna aiomme palkata vakituisen palvelijan, ettei olisi suurta puuhaa talouden vuoksi ja että voisimme lähteä pitemmillekin retkille.

Anja hemmottelee meitä tänä vuonna kirjalähetyksillä. Saiko Manjasha kirjeeni?

Suutelen hellästi häntä ja Teitä, rakkaani.

Äiti lähettää terveisiä. Hän aikoi tässä Venäjälle, mutta se on monimutkainen juttu.

Toivotan terveyttä ja kaikkea hyvää.

Teidän *Nadja*

Suutelen hellästi sinua, rakas äiti, ja lähetän kaikille terveiseni. Myös Mitjalle — suuri kiitos kirjeestä. Markiltakin sain kirjeen. Katsoimme täällä elokuvan „Beilisin juttu”⁵⁰⁹ (ovat tehneet siitä melodraaman). Olimme Shevtshenkon kunniaksi järjestetyssä ukrainalaisessa illanvietossa⁵¹⁰. Ymmärrän ukrainaa kauhean huonosti. Elämme entiseen tapaan. Syleilen hellästi ja toivotan terveyttä.

Sinun *V. U.*

*Kirjoitettu helmikuun 16 pnä 1914
Lähetetty Krakovasta Vologdaan*

*Julkaistaan ensi kerran,
käsikirjoituksen mukaan*